

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Baricovej a členov senátu JUDr. Idy Hanzelovej a JUDr. Jarmily Urbancovej v právnej veci žalobcu **L.**, bytom **B.**, zastúpeného **JUDr. J.**, advokátom so sídlom v **S.**, proti žalovanému **Krajskému lesnému úradu** v Prešove, Masarykova 10, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného z 18. apríla 2007 č.j.: 01/2007/00229-Uh., na odvolanie žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Prešove zo 14. novembra 2008, č. k. 3S/25/2007-60, takto

r o z h o d o l:

Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnutý rozsudok Krajského súdu v Prešove zo 14. novembra 2008, č. k. 3S/25/2007-60, **p o t v r d z u j e**.

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e

Napadnutým rozsudkom krajský súd podľa § 250j ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“) zamietol žalobu žalobcu proti rozhodnutiu žalovaného Krajského lesného úradu v Prešove z 10. apríla 2007 č.j.: 01/2007/00229-Uh., ktorým žalovaný zamietol odvolanie žalobcu a potvrdil rozhodnutie správneho orgánu prvého stupňa Obvodného

lesného úradu v Snine zo dňa 10. júna 2004, č j. 2004/0111, ktorým rozhodol o zmene v názve, sídle, orgánoch a stanovách Pozemkového spoločenstva Bukovo.

Krajský súd svoje rozhodnutie odôvodnil ustanoveniami § 21 ods. 1 a 4 a § 27 a nasl. zákona č. 181/1995 Z.z. o pozemkových spoločenstvách v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 181/1995 Z.z."), keď dospel k záveru, že vo vzťahu k vykonaným zmenám v názve, sídle, orgánoch a stanovách Pozemkového spoločenstva B. správny orgán nepochybil a postupoval v súlade so zákonom, t.j. § 27 ods. 1 a § 29 zákona, lebo zmeny vykonal na návrh príslušného orgánu - výboru spoločenstva, ktorý je v zmysle § 20 ods. 2 zákona, ale aj čl. III Zmluvy o založení Pozemkového spoločenstva B. schválenej na valnom zhromaždení dňa 3.12.1995 (ďalej len Zmluva o založení spoločenstva) Štatutárnym orgánom spoločenstva. V súlade s § 29 zákona vykonal príslušné zmeny v názve, sídle, orgánoch a stanovách spoločenstva tak, ako to vyplynulo z notársky overenej zápisnice z valného zhromaždenia konaného dňa 30.11.2003. Vo vzťahu k námietke, že valné zhromaždenie zvolal neexistujúci orgán, zvolený až na tomto valnom zhromaždení (dňa 30.11.2003) prvostupňový súd považoval za potrebné uviesť, že táto námietka je v rozpore s obsahom zápisnice z valného zhromaždenia konaného dňa 30.11.2003, kde je uvedené, že dozorná rada bola zvolená dňa 12.5.2002, a s článkom III Zmluvy o založení spoločenstva, podľa ktorého orgánom spoločenstva je aj dozorná rada, ktorá je oprávnená kontrolovať všetku činnosť spoločenstva a jej právomoc, povinnosti a postavenie upravuje § 21 zákona č. 181/1995 Z.z..

Všetky ďalšie námietky týkajúce sa členstva v spoločenstve, či pravosti podpisov členov dozornej rady, sú spormi medzi členmi spoločenstva, ktoré sa týkajú ich práv a povinností vyplývajúcich z členstva. Tieto spory neprislúcha rozhodovať správnym orgánom v konaniach vo veci vedenia registra pozemkových spoločenstiev, ani krajskému súdu v konaní podľa osobitnej piatej časti OSP upravujúcej správne súdnictvo, ale zmierovacej komisii „či súdu podľa všeobecných ustanovení OSP, tak ako to upravuje § 22 ods. 1 až 4 zákona“, podľa ktorého spory medzi členmi spoločenstva, ktoré sa týkajú ich práv a povinností vyplývajúcich z členstva v spoločenstve rieši zmierovacia komisia, ak to ustanovuje zmluva o založení alebo stanovy.

O náhrade trov konania rozhodol krajský súd podľa § 250k ods. 1 OSP, pretože žalobca nebol v konaní úspešný.

Tento rozsudok krajského súdu opätovne napadol v zákonnej lehote podaným odvolaním žalobca zotrúvajúc na svojich námietkach uvedených už aj v odvolaní proti prvostupňovému rozhodnutiu správneho orgánu zo dňa 10.6.2004 (konanie Valného zhromaždenia Pozemkového spoločenstva B., konané dňa 30.11.2003, bolo zvolané neoprávnenými osobami a správny úrad nepostupoval pri registrácii v súlade so zákonom o správnom konaní), uviedol, že Krajský súd v Prešove napriek týmto uvádzaným nedostatkom právne uzavrel záležitosť tak, že k žiadnemu porušeniu zákona nedošlo a v podstate sa stotožnil s obranou žalovaného, a teda, že v danej veci ide o spor medzi členmi spoločenstva a takýto spor je možné vyriešiť podľa § 22 zákona o pozemkových spoločenstvách buď v zmierovacej komisii, alebo súdne. Podľa žalobcu právne vzťahy v pozemkových spoločenstvách upravuje zákon č. 181/1995 Z.z. a pre postup lesného úradu ako správneho orgánu pri zápise zmien právnych vzťahov v spoločenstvách sú smerodajné ustanovenia §§ 27 až 30 zákona. Podľa názoru žalobcu pre daný sporný právny vzťah nemožno ustanovenie § 22 zákona aplikovať, pričom nedostatky, ktoré v odvolaní proti rozhodnutiu správneho orgánu prvého stupňa, resp. v žalobe o preskúmanie zákonnosti postupu správneho orgánu uviedol, sú nedostatkami postupu správneho orgánu podľa § 30 zákona v nadväznosti na ustanovenia zákona o správnom konaní, a nie sporom medzi členmi spoločenstva. Nesprávny postup správneho orgánu žalobca vidí v jeho postupe pri registrácii zmeny údajov v registri spoločenstiev, resp. v nedodržaní ustanovení správneho poriadku - zákona č. 71/1967 Zb. pri registrácii zmien údajov v registri. Správny orgán pri vykonávaní zmien v registri si musí v prvom rade zistiť dostatočne skutkový stav. Žalobca bol toho názoru, že postup pri registrácii resp. zmene údajov registra pozemkových spoločenstiev si vyžaduje prísnejší a dôkladnejší postup správneho orgánu, ako pri inej bežnej agende v správnom konaní, nakoľko sa jedná o register spoločenstiev. Postup pri vedení registra pozemkových spoločenstiev sa musí približovať vedeniu ako pri iných registroch, napr. pri registri SVB, registri právnych vzťahov v katastri nehnuteľností, či obchodnom registri. Vedenie uvedených registrov je upravené právnymi predpismi podrobnejšie, vedenie registra pozemkových spoločenstiev je upravené pomerne stručne - upravujú ho iba citované ustanovenia štyroch paragrafov - §§ 27-30 zákona. Poukázal i na to, že postup správnych orgánov pri registrácii údajov pozemkových spoločenstiev upravuje ešte Vestník Ministerstva pôdohospodárstva SR čiastka 2/2006, v ktorom bol uverejnený Metodický pokyn Ministerstva pôdohospodárstva SR č. 2090/2006-700 o vedení registra a evidencie pozemkových spoločenstiev.

Uvedený metodický pokyn žalobca predložil do súdneho spisu na pojednávaní dňa 14.11.2008, napriek tomu k jeho obsahu súd neprihliadol a ani sa s jeho existenciou v odôvodnení rozsudku nevysporiadal.

V danej súvislosti žalobca opakovane už od počiatku uvádza, že zo strany správneho orgánu došlo k zápisu zmien v orgánoch pozemkového spoločenstva B. diskontinuálne. Dozorná rada, ktorá mala zvolať rokovanie valného zhromaždenia spoločenstva, vystupovala v zložení, ktoré malo byť údajne zvolené dňa 12.5.2002. V spise správneho orgánu, ktorý bol pripojený do konania, sa žiadny zápis o konaní Valného zhromaždenia Pozemkového spoločenstva B. (ďalej aj len „valné zhromaždenie" alebo „VZ") dňa 12.5.2002 nenachádza. Naopak, žalobca má k dispozícii výpis z registra PS zo dňa 2.10.2002 č. 2002/233369-Ro, kde sa však zmena zloženia dozornej rady nespomína. Ostatná zmena v zložení dozornej rady, ktorú má vo svojej dokumentácii k dispozícii žalobca, sa uskutočnila na zasadnutí VZ spoločenstva dňa 4.7.1999. Otázka kontinuity zápisov v zložení orgánov spoločenstva je podľa názoru žalobcu vo vydanej veci rozhodujúca a správny orgán si mal v prvom rade túto vec riadne došetriť (všeobecne pri vedení ostatných registrov platí, že návrh na zmenu zápisu môže podať doterajší orgán a až tak je možné zapísať orgán nový). V danej súvislosti poukázal na ustanovenie čl. 6 metodického pokynu, najmä odseku 4 (ohľadne skutočnosti, že správny orgán mal v záujme zistenia skutkového stavu zisťovať okolnosti zvolania VZ, poukázal napr. na obsah odôvodnenia rozsudku Krajského súdu v Prešove zo dňa 29.1.2008 č. 18/25/2007-67, strana 5, druhý a tretí odstavec; rozsudok bol vydaný v obdobnej veci, odporcom bol takisto KLU Prešov).

Porušenie ustanovení zákona č. 181/1995 Z.z. a správneho poriadku v činnosti správneho orgánu potom vyplýva aj z ustanovenia čl. 5 ods. 4 Metodického pokynu, kde je uvedené, že návrh na zápis zmeny do registra podáva navrhovateľ, ktorým sú aspoň dvaja členovia výboru zapísaného v registri, alebo výboru splnomocneného VZ. V danom prípade takýto návrh na zápis zmeny údajov registra podaný nebol, keďže návrh na zápis podali členovia novozvoleného výboru.

Porušenie ustanovení zákona v postupe správneho orgánu možno napokon konštatovať aj v tom, že rozhodnutie správneho orgánu sa má doručovať účastníkom konania, ktorými sú pri zápise zmeny údajov aspoň dvaja členovia výboru zapísaného a dvaja členovia výboru

novozvoleného (viď čl. 6 odsek 8 Metodického pokynu). V danom prípade tento postup pri doručovaní rozhodnutia v správnom konaní dodržaný nebol.

Na základe uvedených skutočností žalobca konštatuje, že podľa jeho názoru postup správneho orgánu, t.j. žalovaného pri zápise zmien údajov v zložení orgánov pozemkového spoločenstva v registri pozemkových spoločenstiev bol v rozpore s ustanoveniami §§ 27-30 zákona č. 181/1995 Z.z. v platnom znení, ďalej v rozpore s ustanovením § zák. č. 71/1967 Zb. v platnom znení, ako aj v rozpore so zásadami, uvedenými v ustanoveniach Metodického pokynu MP SR č. 2090/2006-700, najmä článkov 5 a 6 a uvedeným spôsobom došlo k ukráteniu žalobcu v jeho právach.

Preto navrhol, aby odvolací súd v zmysle ustanovení §§ 250ja a nasl. OSP zmenil rozsudok prvostupňového Krajského súdu v Prešove zo dňa 14.11.2008 č. 3S/25/2007-60 tak, že rozhodnutie správneho orgánu Krajského lesného úradu v Prešove zo dňa 14.11.2008 č. 3S/25/2007-60 v spojitosti s rozhodnutím Obvodného lesného úradu zo dňa 10.6.2004 UU4/0111 zrušuje a vec vracia žalovanému správne mu orgánu na ďalšie konanie.

Žalovaný vo svojom písomnom vyjadrení na odvolanie uviedol, že trvá na tom, že rozhodnutie Krajského lesného úradu v Prešove č.j. 01/2007/00229-Uh zo dňa 18.4.2007 bolo vydané v súlade so zákonom č. 181/1995 Z.z. o pozemkových spoločenstvách a zákonom č. 71/1967 Zb. o správnom konaní. Ďalej trval na svojom vyjadrení k žalobe, ktoré bolo zaslané Krajskému súdu v Prešove listom úradu č. 07/001211 zo dňa 16.7.2007 a taktiež sa stotožnil s rozsudkom Krajského súdu v Prešove sp. zn. 3S/25/2007-60 zo dňa 14.11.2008 v jeho výrokovej časti ako aj s odôvodnením. Krajský lesný úrad v Prešove sa nestotožnil s názorom odvolateľa, že postup pri vedení registra pozemkových spoločenstiev sa musí približovať vedeniu ako pri iných registroch, ako SVB, registri právnych vzťahov v katastri nehnuteľností, obchodnom registri. Krajský lesný úrad v Prešove sa nevyjadruje k vedeniu týchto registrácií, nakoľko uvedené nie je predmetom tohto konania. Ako sám odvolateľ uvádza, vedenie uvedených registrov je upravené osobitnými právnymi predpismi podrobnejšie, pričom vedenie registra pozemkových spoločenstiev upravujú ustanovenia §§ 27-30 zákona o pozemkových spoločenstvách.

Citujúc článok 2 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky poukázal na to, že ak by zákon o pozemkových spoločenstvách detailnejšie upravoval registráciu pozemkových

spoločenstiev, správny orgán by postupoval v zmysle takéhoto zákona. Ďalej uviedol, že zákon o pozemkových spoločnostiach neukladá povinnosť pre správny orgán, aby riešil spory medzi členmi spoločnosti, nakoľko zákon túto povinnosť ukladá zmierovacej komisii, dozornej rade, valnej hromade resp. súdu v občianskoprávnom konaní. Krajský lesný úrad v Prešove taktiež neakceptuje námietku odvolateľa, ktorá sa týka nesúlady rozhodnutia v zmysle Metodického pokynu Ministerstva pôdohospodárstva Slovenskej republiky č. 2090/2006-700. Metodický pokyn nadobudol účinnosť dňom uverejnenia vo Vestníku vlády Slovenskej republiky, t.j. 14.2.2006. Rozhodnutie OLÚ v Snine vo veci zmeny registra pozemkového spoločenstva č.j. 2004/0111 je zo dňa 10.6.2004, v zmysle základných pravidiel správneho konania, rozhodnutie musí byť v súlade s právnymi predpismi platnými v čase vydávania rozhodnutia. Z uvedeného vyplýva, že v čase vydávania rozhodnutia 10.6.2004 nebol účinný Metodický pokyn Ministerstva pôdohospodárstva Slovenskej republiky. Ďalej žalovaný uviedol, že Metodický pokyn Ministerstva pôdohospodárstva Slovenskej republiky nie je záväzný právny predpis aj vzhľadom na vyššie citovaný článok 2 Ústavy Slovenskej republiky. Vzhľadom na vyššie uvedené doporučil odvolaciemu súdu rozsudok Krajského súdu v Prešove č.k. 3 S/25/2007-60 zo dňa 4. novembra 2008 potvrdiť a nepriznať účastníkom náhradu trov odvolacieho konania.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „najvyšší súd“) ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 OSP) preskúmal v medziach podaného odvolania napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa a konanie, ktoré mu predchádzalo, bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 250ja ods. 2 OSP), keď deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu SR www.supcourt.gov.sk (§ 156 ods. 1 a ods. 3 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá a § 211 ods. 2 OSP), a dospel k záveru, že odvolaniu žalobcu nemožno priznať úspech.

Predmetom preskúmania na základe žaloby (§ 247 a nasl. OSP) v danej veci je rozhodnutie žalovaného Krajského lesného úradu v Prešove z 18. apríla 2007 č.j.: 01/2007/00229-Uh., ktorým žalovaný zamietol odvolanie žalobcov a potvrdil rozhodnutie správneho orgánu prvého stupňa Obvodného lesného úradu v Snine zo dňa 10. júna 2004, č.j. 2004/0111, ktorým rozhodol o zmene v názve, sídle, orgánoch a stanovách Pozemkového spoločenstva Bukovo. Žalovaný tak rozhodol po predchádzajúcom zrušení svojho rozhodnutia zo dňa 20. decembra 2004, č.j.: 2004/00557-UN rozsudkom Krajského súdu v Prešove č.k. 1S/6/2005-80 z 24. novembra 2006, po tom, čo rozhodnutím č.j.: 01/2007/00229-Ur zo dňa

11.4.2007 nevyklučuje Ing. P., bývalého povereného prednostu Obvodného lesného úradu v Snine z prejednávania a rozhodovania v konaní týkajúcom sa zápisu zmeny údajov v registri pozemkových spoločností správnou subjektivitou B.

Konanie v správnom súdnictve sa začína podaním žaloby (§ 249 ods. 1 OSP). Zákon kladie na obsah žaloby ako podmienky všeobecné (§ 42 ods. 3 a § 79 ods. 1 OSP), tak aj podmienky osobitné pre správne súdnictvo, ktoré sú obsiahnuté v § 249 ods. 2 OSP., o i. musí žaloba obsahovať aj žalobné dôvody. Zo žaloby musí byť pre súd jasné a zrozumiteľné, aké žalobné dôvody uvádza žalobca na podporu svojho tvrdenia podľa § 247 ods. 1 OSP, že dotknutým rozhodnutím bol na svojich právach ukrátený. Súd nemôže z vlastnej iniciatívy za žalobcu nahradiť žalobné dôvody ani sám nevyhľadáva ďalšie možné vady napadnutého rozhodnutia. Nakoľko predmetom súdneho preskúmania je zákonnosť rozhodnutia (nie jeho vecná správnosť) má včasné, správne a úplné formulovanie žalobných dôvodov zásadný význam. Táto požiadavka na žalobcu je v správnom súdnictve o to významnejšia, že podľa § 250h OSP je súd viazaný rozsahom žaloby od jej podania a žalobca uplynutím dvojmesačnej lehoty od doručenia napadnutého rozhodnutia správneho orgánu, nemá možnosť požadovať odpustenie zmeškania tejto lehoty.

Nemožno teda opomenúť, že v zmysle § 247 ods. 1 OSP v správnom súdnictve prejednávajú súdy na základe žalôb prípady, v ktorých fyzická alebo právnická osoba tvrdí, že bola na svojich právach ukrátená rozhodnutím a postupom správneho orgánu, a žiada, aby súd preskúmal zákonnosť tohto rozhodnutia a postupu.

Z ustanovenia § 250 ods. 2 veta prvá OSP vyplýva obmedzenie procesnej legitímácie len na tie fyzické a právnické osoby, ktoré boli účastníkmi správneho konania a ktoré o sebe tvrdia, že ako účastníci správneho konania boli rozhodnutím správneho orgánu ukrátené na svojich právach, t. j. že im takýmto rozhodnutím bola spôsobená ujma. Samotné tvrdenie žalobcu o tom, že bol ukrátený na svojich právach, však nepostačuje. Takémuto tvrdeniu musí korešpondovať jeho subjektívne oprávnenie, ktoré vychádza z konkrétneho právneho predpisu.

Obligatórnou náležitosťou žaloby je takto potom povinnosť žalobcu tvrdiť, že správne rozhodnutie alebo jeho časť odporuje konkrétnemu všeobecne záväznému právnomu predpisu a toto tvrdenie právne odôvodniť.

V preskúmvanej veci v podstate jediným tvrdením v tomto smere bolo tvrdenie, že postupom správnych orgánov došlo k ich nezákonnému postupu v rozpore so zákonom č. 181/1995 Z.z. a so zákonom č. 71/1967 Zb. a v dôsledku ich nezákonného postupu došlo k ukráteniu práv žalobcu, keď pred zápisom zmeny vykonával funkciu podpredsedu spoločenstva, po nezákonnom zápise zmeny o výkon uvedenej funkcie prišiel.

K námietkam žalobcu ohľadom neplatného resp. nezákonného zvolania Valného zhromaždenia konaného dňa 30.11.2003 dozornou radou a odvolávanie sa na stanovy Pozemkového spoločenstva Bukovo platné do 30.11.2003 treba uviesť, že podľa § 17 ods. 1 zákona č. 181/1995 Z.z. orgánmi spoločenstva sú

- a) valné zhromaždenie,
- b) výbor,
- c) dozorná rada,
- d) iné orgány spoločenstva určené zmluvou o založení alebo stanovami.

Podľa § 21 ods. 1 zákona č. 181/1995 Z.z. dozorná rada je oprávnená kontrolovať všetku činnosť spoločenstva a prerokúvať sťažnosti jeho členov. Dozorná rada zodpovedá za výkon svojej činnosti zhromaždeniu.

Podľa § 21 ods. 4 zákona č. 181/1995 Z.z. dozorná rada má právo zvolať zhromaždenie, ak dochádza alebo už došlo k bezdôvodnému zníženiu majetku spoločenstva.

Citované zákonné ustanovenia sú účinné od prijatia zákona č. 181/1995 Z.z., t.j. od 1. septembra 1995, a preto, ak stanov, na ktoré poukazuje žalobca, obsahujú ustanovenie, že valné zhromaždenie zvoláva len predseda výboru (Článok III stanov z decembra 1995), nie sú v tejto časti v súlade so zákonom ani so Zmluvou o založení pozemkového spoločenstva z 3. 12. 1995 (článok III zmluvy), a preto sa ich nemožno dovolávať, nakoľko zo zápisnice z Valného zhromaždenia Pozemkového spoločenstva Bukovo zo dňa 30.11. 2003 je nesporné, že toto valné zhromaždenie rovnako ako valné zhromaždenie dňa 12.5.2002 boli zvolané z dôvodu zabránenia bezdôvodného znižovania majetku spoločenstva.

Pokiaľ ide o námietku žalobcu, že v administratívnom spise chýba zápisnica z valného zhromaždenia konaného dňa 12.5.2002, nemožno opomenúť skutočnosť, že zo žiadnych písomných podaní ani ústnych prednesov žalobcu nevyplýva, že by spochybňoval, že sa toto

zhromaždenie uskutočnilo a že na ňom došlo k odvolaniu predsedu výboru P. ako aj všetkých členov ním vedeného výboru aj dozornej rady. Námietku, že valné zhromaždenie, konané dňa 30.11. 2003 bolo zvolané neoprávnenými osobami, vyvracia obsah zápisnice z tohto valného zhromaždenia včítane jej bodu 5, v ktorom Ing. K. podal za dozornú radu podrobnú informáciu o valnom zhromaždení z 12.5.2002, včítane problémov, ku ktorým na tomto zhromaždení došlo. Samotná skutočnosť, že administratívny spis neobsahuje zápisnicu z valného zhromaždenia zo dňa 12.5.2002, nemôže byť aj vzhľadom na nižšie uvedené nedostatočne konkrétne a právne irelevantné námietky žalobcu dôvodom na zrušenie rozhodnutia žalovaného.

Zo zápisnice z valného zhromaždenia zo dňa 30.11.2003 je tiež nesporné, že prítomní členovia spoločenstva verejným hlasovaním prijali uznesenie, že valné zhromaždenie je zvolané platne.

Bez právneho významu je dovolávanie sa Metodického pokynu Ministerstva pôdohospodárstva Slovenskej republiky o vedení registra a evidencie pozemkových spoločenstiev č. 2090/2006-700, nakoľko ku zmenám v názve, sídle, orgánoch a stanovách Pozemkového spoločenstva B. resp. k ich schváleniu došlo pred nadobudnutím účinnosti tohto metodického pokynu. Okrem toho z obsahu administratívneho spisu nevyplýva, že by správne orgány konali v rozpore s týmto pokynom, pričom vo vzťahu k preskúmaniu rozhodnutia súdom metodický pokyn nie je prameňom práva, ale iba výkladovou pomôckou pri aplikácii zákona.

Odvolačí súd nevzhľadal v postupe žalovaného ani prvostupňového správneho orgánu porušenie ustanovení §§ 27-30 zákona č. 181/1995 Z.z. ani § 18 a § 32 správneho poriadku.

Rovnako bez právneho významu je odvolávanie sa žalobcu na rozsudok vo veci Krajského súdu v Prešove 1S/25/2007, nakoľko odsek na strane 5 rozhodnutia, na ktorý žalobca poukazuje, nie je vyslovením právneho názoru súdu, ale opisom skutkového stavu vyplývajúceho z administratívneho spisu.

Odvolačí súd nemohol ponechať bez povšimnutia, že relevantné nie je ani tvrdenie žalobcu o ukrátení jeho práv preskúmanými správnymi rozhodnutiami. Každý občan má síce právo byť volený, avšak žiaden zákon mu nezaručuje právo na zotrvanie vo funkcii.

Voliť a odvolávať členov orgánov spoločenstva patrí do pôsobnosti valného zhromaždenia (§ 18 ods. 2 písm. c/ zákona č. 185/1995 Z.z.), preto na zvolenie resp. na neodvolanie z funkcie nie je právny nárok.

To, že sa žalobca nemôže stotožniť s rozhodnutím prvostupňového súdu, v žiadnom prípade neznamená, že prvostupňový súd v preskúmvacom konaní náležite nezistil skutočnosti nevyhnutné na preskúmanie správneho rozhodnutia, ani že vec nesprávne právne posúdil, keď žalobca v odvolaní ani neuvádza žiadny zo zákonom požadovaných dôvodov odvolania (§ 205 ods. 2 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP).

Vzhľadom na všetky zhora uvedené skutočnosti dospel Najvyšší súd Slovenskej republiky k záveru, že Krajský súd v Prešove nepochybil, ak žalobu zamietol, a preto napadnutý rozsudok krajského súdu podľa § 250ja ods. 3 veta druhá a § 219 ods. 1 OSP potvrdil, súc viazaný tiež rozsahom a dôvodmi odvolania (§212 ods. 1 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP) a tiež dôvodmi žaloby (§ 249 ods. 2 OSP).

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd so zreteľom na výsledok odvolacieho konania podľa § 224 ods. 1 a § 250k ods. 1 OSP, keďže žalobca nemal úspech ani v odvolacom konaní a žalovaný si náhradu odvolacieho konania neuplatnil a ani mu v odvolacom konaní trovy nevznikli.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 9. februára 2010

JUDr. Jana Baricová, v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia:

Anna Koláriková